

Arrest

nr. 320 931 van 30 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. MORETUS, loco advocaat K. VERSTREPEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 22 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 6 maart 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 juli 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het dorp Lamatay Sahak, district Qarghayi, provincie Laghman. U liep er 5 jaar school en ging er nadien naar een nabijgelegen madrassa. U bent een Pasjtoen en een soennitische moslim.

Er kwamen ongeveer 3 à 3,5 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan talibanleden bij u thuis langs. Ze vroegen uw vader om u naar hen te sturen. Ze wouden dat u met hen ging samenleven, dat u uw studies bij hen deed, en dat u er samen met de andere jongens leefde. Uw vader vertelde hen dat u hiervoor te jong was en u ging niet met de taliban mee. Na dit incident stuurde uw vader u naar een verafgelegen madrassa. U verbleef daar en keerde één keer per week terug naar huis. U kende gedurende een periode van 3 à 3,5 jaar geen problemen meer met de taliban.

De dag voor uw vertrek kwamen de taliban opnieuw bij u thuis langs. U was op dat moment niet thuis aangezien u onderweg was van de madrassa naar huis. De taliban vertelden uw vader dat ze u wensten meenemen omdat ze wouden dat u voor hen een zelfmoordaanslag zou plegen. Uw vader besliste naar aanleiding hiervan dat u het land diende te verlaten. De volgende dag vertrok u uit Afghanistan.

U verliet Afghanistan op 15 à 16-jarige leeftijd en was ongeveer 5 maanden onderweg naar België. U diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 22 november 2021.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw taskara en de taskara's van uw ouders neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een nietbegeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal van oordeel dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Afghanistan vervolgd te worden door de taliban omdat zij u wouden rekruteren voor het plegen van een zelfmoordaanslag maar u deed dit niet en het land verliet.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS meent immers dat er omwille van volgende pertinente redenen geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de wijze waarop u gerekruteerd werd door de taliban voor het plegen van een zelfmoordaanslag, niet strookt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaarde dat de taliban 3 à 3,5 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan een eerste maal bij u thuis langskwamen en aan uw vader vroegen of u met hen kon samengaan. Ze wouden dat u met hen ging samenleven, dat u uw studies bij hen deed, en dat u er samen met de andere jongens leefde (CGVS, pg. 15). Uw vader vertelde hen dat u hiervoor te jong was en u bent niet meegegaan (CGVS, pg. 15). Uw vader stuurde u naar aanleiding van dit bezoek naar een madrassa die ver van jullie huis lag (CGVS, pg. 17). Na dit eerste bezoek van de taliban kende u gedurende een periode van 3 à 3,5 jaar geen problemen meer met de taliban (CGVS, pg. 15 & 17). De dag voor uw vertrek kwamen de taliban opnieuw bij u thuis langs. Ze vroegen aan uw vader dat ze u wouden meenemen om een zelfmoordaanslag voor hen te plegen (CGVS, pg. 13, 18 & 19). U gaf hierbij aan dat dergelijke vorm van rekrutering waarbij ze jongeren van thuis meepakten nog voorkwam in uw

dorp maar u kon hieromtrent geen concrete voorbeelden geven (CGVS, pg. 11-12). Dergelijke handelingswijze van de taliban, waarbij ze u - en anderen uit uw dorp - individueel en gedwongen trachtten te rekruteren voor een zelfmoordaanslag, valt niet te rijmen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt immers dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor gezien de taliban doorgaans beschikken over voldoende vrijwilligers. Ditzelfde geldt ook voor minderjarigen. Uit de informatie blijkt voorts dat de meeste plegers van zelfmoordaanslagen geïndoctrineerd en gebrainwasht worden in o.a. madrassas alvorens te worden ingezet. Andere jongeren die zich aansluiten bij de taliban werden eerder gebrainwasht. In dit verband dient er nog op gewezen dat uit het artikel "Afghanistan. Taliban Child Soldier Recruitment Surges" van Human RightsWatch van 2016, waarnaar wordt verwezen in het EASO "Country of Origin Information Report: Afghanistan – Recruitment by armed groups" van september 2016, blijkt dat de indoctrinatie door de taliban op zeer jonge leeftijd (zes jaar) start en zich voortzet tijdens religieuze studies onder gezag van een taliban leerkracht tot een periode van zeven jaar. Dat u door de taliban voor een zelfmoordaanslag zou gerekruteerd worden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers, en zonder dat er sprake was van jarenlange indoctrinatie of brainwashing – u gaf immers aan dat uw vader u naar aanleiding van het eerste bezoek van de taliban wegstuurde naar een madrassa die verafgelegen was, en dat u in die periode van 3 à 3,5 jaar tussen het eerste en tweede bezoek van de taliban geen problemen had gekend met de taliban (zie supra.) - is in de tribale Afghaanse samenleving en gelet op bovenstaande informatie over de wijze van rekrutering door de taliban dan ook veeleer ongeloofwaardig.

Verder kan u ook niet aannemelijk maken om welke reden de taliban u persoonlijk viseerden en wouden rekruteren voor het plegen van een zelfmoordaanslag. Wanneer u werd gevraagd waarom de taliban u wouden rekruteren, kon u hiervoor geen enkele uitleg verschaffen. U stelde dat u het niet wist (CGVS, pg. 14). Verder is het in de door u geschetste context op zich bijzonder vreemd en weinig logisch dat de taliban u zouden willen rekruteren voor het plegen van een zelfmoordaanslag. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw familie geen banden had met de taliban – u verklaarde dat uw familie tegen de taliban waren (CGVS, pg. 11) en dat zij in het verleden al geweigerd hadden om u bij hen te laten gaan (CGVS, pg. 14 & 15) - , en dat er in uw dorp wel degelijk dorpelingen en families waren die de taliban steunden (CGVS, pg. 11). U benadrukte aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat er veel mensen waren die vrijwillig bij de taliban gingen (CGVS, pg. 22). In dergelijke context, waaruit blijkt dat uw familie gekant was tegen de taliban en de taliban in uw regio over een reservoir aan vrijwilligers beschikten, houdt het weinig steek dat de taliban u op 15-16 jarige leeftijd vrijwel uit het niets – ze waren éénmaal bij u thuis langs geweest 3 à 3,5 jaar ervoor – wouden rekruteren voor het uitvoeren van een belangrijke opdracht zoals een zelfmoordaanslag. Er dient hierbij nogmaals te worden verwezen naar de informatie waarover het CGVS beschikt, en waaruit blijkt dat dergelijke zelfmoordaanslagen door minderjarigen meestal pas gepleegd worden na jarenlange indoctrinatie die reeds op zéér jonge leeftijd start (zie supra.). Daarenboven namen de taliban, door het inschakelen van een buitenstaander zoals u, het risico dat u, gezien ze niet zeker konden zijn van uw loyaliteit, de toenmalige overheid over hun plannen zou inlichten. De vaststelling dat u niet aannemelijk kan maken om welke reden de taliban u wouden rekruteren om voor hen een zelfmoordaanslag te plegen, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat de verklaringen die u over uw asielrelaas aflegde bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming in België niet te rijmen vallen met uw verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 22 november 2021 (DVZ, Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdelingen, 22/11/2021) verklaarde u dat de taliban langskwamen in de madrassa waar u naartoe ging om u te rekruteren en dat uw vader omwille hiervan besliste dat u het land moest verlaten. Dit valt niet te rijmen met uw verklaringen over uw asielrelaas bij het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vermeldde u immers louter dat de taliban tweemaal bij u thuis langskwamen voor uw vertrek met een tussenpauze van 3 à 3,5 jaren om u op te leiden en te rekruteren voor een zelfmoordaanslag (zie supra.). U maakte hierbij op geen enkele wijze melding van het gegeven dat de taliban in de madrassa waar u studeerde langskwamen om u te rekruteren. Integendeel, u gaf aan dat uw vader u na het eerste bezoek van de taliban gedurende 3 à 3,5 jaren naar een afgelegen madrassa stuurde en dat u in die hele periode geen problemen kende met de taliban (CGVS, pg. 15 & 17). Het spreekt voor zich dat zulke flagrante tegenstrijdigheid – nl. het gegeven dat u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming

vertelde dat de taliban u in de madrassa rekruteerden terwijl u bij het CGVS aangaf dat ze tweemaal bij u thuis langskwamen om u te rekruteren – verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnt.

Voorts is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat u het eerste bezoek van de taliban 3 à 3,5 jaar voor uw vertrek niet vermeldde tijdens het interview bij de DVZ. U beperkte zich tijdens het interview bij de DVZ tot het bezoek van de taliban de dag voor uw vertrek. U gaf aan dat ze bij u thuis langskwamen toen u in de madrassa was, dat ze naar u op zoek waren omdat ze u wouden klaarmaken om een zelfmoordaanslag te plegen, en dat u naar aanleiding hiervan de volgende dag het land verliet (DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Het gegeven dat u dit eerste bezoek van de taliban niet vermeldde bij de DVZ is weinig aannemelijk in het licht van uw verklaringen hierover bij het CGVS. Uit het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt immers dat de taliban toen bij u thuis langskwamen en dat ze vroegen aan uw vader om u bij hen te laten gaan. Ze wouden dat u met hen ging samenleven, dat u uw studies bij hen deed, en dat u er samen met de andere jongens leefde (CGVS, pg. 15 & 17). De uitleg die u voor deze omissie verschaftte, nl. dat ze dit toen niet aan u gevraagd hadden (CGVS, pg. 16), overtuigt het CGVS niet. Er werd u immers aan het begin van het interview bij de DVZ uitgelegd dat u de voornaamste elementen of feiten diende weer te geven (DVZ, vragenlijst CGVS). Bovendien werd u aan het einde van het interview bij de DVZ nog de kans gegeven om zaken toe te voegen (DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 8). Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u dergelijke belangrijk element uit uw bijzonder beknopte asielrelaas – de taliban kwamen voor uw vertrek immers slechts tweemaal bij u thuis langs om u te rekruteren - reeds tijdens het interview bij de DVZ zou vermeld hebben. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, en dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Ten slotte, zijn uw verklaringen over het handelen van de taliban naar aanleiding van hun gedwongen rekruteringspogingen weinig plausibel in de door u geschetste context. U verklaarde dat de taliban 3 à 3,5 jaar voor uw vertrek een eerste maal bij u thuis langskwamen om u met hen mee te nemen. Ze wouden dat u met hen ging samenleven, dat u uw studies bij hen deed, en dat u er samen met de andere jongens leefde (CGVS, pg. 15 & 17). Uw vader vertelde hen dat u te jong was en u ging niet met hen mee (CGVS, pg. 15). U wist hierbij niet wat de reactie van de taliban juist was maar verklaarde wel dat zij toen niet binnenkwamen bij u thuis, en dat jullie nadien gedurende 3 à 3,5 jaren geen problemen meer kenden met de taliban (CGVS, pg. 15, 16 & 17). Verder verklaarde u dat de taliban ook naar aanleiding van het tweede bezoek bij u thuis kort voor uw vertrek - toen ze langskwamen om u mee te nemen voor het plegen van een zelfmoordaanslag - het huis niet doorzochten (CGVS, pg. 19). U zei dat uw vader dat niet gezegd had en dat u dat verder niet wist. Dergelijke passieve en weinig doortastende aanpak van de taliban, waarbij ze nalieten zowel tijdens het eerste als tweede bezoek uw huis te doorzoeken en ze tussen hun twee bezoeken een tijdsperiode van 3 à 3,5 jaar lieten verlopen, is echter weinig logisch en bijzonder vreemd in door u geschetste context. Toen u gevraagd werd hoe de taliban strijders in het dorp rekruteerden, verklaarde u immers dat ze kwamen vragen voor jongens en dat ze hun gewoon meepakten (CGVS, pg. 11). Later verklaarde u dat ze jongens direct meenamen van hun huis of dat de jongens ofwel als vrijwilliger meegingen met hen (CGVS, pg. 12). In dergelijke door u geschetste context – er dient hierbij opnieuw benadrukt te worden dat deze door u geschetste context niet strookt met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van individuele en gedwongen rekrutering (zie supra.) – waaruit blijkt dat de taliban jongens direct meenamen van bij hun thuis, kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat ze doortastender te werk zouden gaan in hun poging om u gedwongen te rekruteren voor een zelfmoordaanslag, nl. dat zij zowel bij hun eerste als tweede bezoek niet zouden nagelaten hebben het huis te doorzoeken en dat zij na het eerste bezoek niet 3 à 3,5 jaren getalmd zouden hebben om opnieuw bij u thuis langs te komen. Uzelf kon voor dit lange wachten van de taliban geen uitleg verschaffen (CGVS, pg. 17). Uw advocaat verklaarde dat dit was omdat u nog te jong was om voor hen te werken (CGVS, pg. 23). Dergelijke postfactum uitleg overtuigt het CGVS niet. Dit valt immers niet te verzoenen met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie supra.) en waaruit blijkt dat de plegers van zelfmoordaanslagen door de taliban geïndoctrineerd en gebrainwasht werden vanaf zeer jonge leeftijd. Bijgevolg doet de vaststelling dat het handelen van de taliban weinig plausibel is in door u geschetste context verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De documenten die u voorlegde, wijzigen voorgaande vaststellingen niet. De taskara's van u en uw ouders, tonen enkel jullie identiteit en herkomst uit Afghanistan aan die in deze beslissing niet worden betwist.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Afghanistan in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend

worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022,

beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt

veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou

worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd onteigend, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername

heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische

factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Wat betreft uw bewering dat u omwille van uw verblijf in Europa als ongelovige zou beschouwd worden en omwille hiervan zou vermoord worden door de taliban (CGVS, pg. 15), dient te worden opgemerkt dat dit louter een hypothetische verklaring betreft die u op generlei wijze concretiseert (CGVS, pg. 15 & 16). Toen u gevraagd werd over dit element meer informatie te geven, bevestigde u immers louter dat ze dit gaan te weten komen, dat u hier gewoond hebt en dat uw leven hier veranderd is. U gaf aan dat u nu een broek draagt, dat u uw haren knipt, dat u daar uw baard moet laten groeien en een hoedje moet dragen (CGVS, pg. 15). Hieruit blijkt niet dat er actueel concrete indicaties zijn dat u louter door uw verblijf in het Westen gevisieerd zou worden door de taliban. Dit betreft dan ook een louter blote bewering.

Wat betreft uw vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan vervolgd te worden omwille van uw verwestering. Zoals hierboven werd aangegeven verklaarde u dat uw leven hier veranderd is, dat u een broek draagt en dat u uw haar knipt. U verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud nog dat u hier in België uw eigen keuzes mag maken, dat u in de klas mag zitten met meisjes, dat u hier een vrij leven mag hebben en bijvoorbeeld tattoos mag zetten (CGVS, pg. 22). Uw voogd gaf in dit verband aan dat u hier u haartooi mag laten, dat u kledij mag dragen hoe u wenst, dat u afspraken mag maken met meisjes, dat u hier vrij naar school mag gaan, en dat u het goed doet op school (CGVS, pg. 16). Verder verklaarde uw advocaat dat u op 15-jarige leeftijd uit Afghanistan vertrok en dat u het moeilijk zal hebben om u aan te passen aan de talibanregels bij terugkeer naar Afghanistan (CGVS, pg. 23). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont echter op geen enkele manier aan dat het gegeven dat u uw baard niet zou mogen scheren, dat u geen broek mag dragen, of dat uw keuzevrijheid er deels beperkt zou zijn, deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. Integendeel, aan het begin van het persoonlijk onderhoud vertelde u dat u, sinds u in België bent aangekomen, inspanningen levert om elke dag 5 keer te bidden (CGVS, p. 4 & 5). Hieruit blijkt minstens dat u inspanningen levert om te conformeren aan Islamitische standaarden. Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15 à 16-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Dit blijkt onder meer uit het feit dat u er 5 jaar school liep, en enkele jaren naar de madrassa ging (CGVS, pg. 7). Bovendien heeft u nog contact met uw familie en beschikt u over een uitgebreid netwerk in Afghanistan. U vertelde dat u 1 of 2 keer per week contact hebt met uw vader (CGVS, pg. 5), dat uw ouders nog steeds in hetzelfde dorp wonen met uw oom, dat uw vader er als handelaar werkt, dat uw broers er naar school gaan, en dat ook uw ooms langs moederszijde nog in Afghanistan verblijven (CGVS, pg. 9 & 10). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 18 van het Handvest van Grondrechten en het gelijkheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 juncto 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, van artikel 10 lid 3 onder b) van richtlijn 2013/32/EU, van de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur.

In eerste onderdeel gaat verzoeker in op het beginsel van het hoger belang van het kind en de samenwerkingsplicht, waarbij hij het gebrek aan informatie over de huidige situatie in Afghanistan aanklaagt. Hij gaat daarbij ook in op de risico's voor Afghanen als gevolg van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker, in het bijzonder wanneer er sprake is van een gepercipieerde verwestering.

Verzoeker licht hierbij toe:

“Jongeren die op jonge leeftijd toekomen in het Westen spreken misschien nog wel Dari of Pashtu, maar hun accent en gedrag zijn anders bij terugkeer, waardoor ze meteen opvallen. Daarnaast beschikken ze niet over

de plaatselijke kennis en ervaring die nodig is om risico's in te schatten of aan te pakken: "A further concern is that those returned after spending years in Europe, in particular formative teenage years would stand out. Though those returned may still speak Dari or Pashtu, their accents and comportment are different, and they do not have the local knowledge and experience necessary to assess and deal with risks. If they do not have family or friends in Kabul, they will not have the necessary guidance and advice on where to go and how to behave. This is as true in Kabul as in the provinces, since most of those displaced to Kabul have reproduced their village and social structures when resettling in Kabul[...]" For many returnees however, this presents a considerable problem. Spending formative years outside Afghanistan disrupts the formation of natural connections within Afghan society. The significant numbers of young people not able to be reintegrated into family units following forced return (see Chapter 6) find themselves with little recourse to social networks."205

Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat de sociale ontwikkeling en persoonlijkheidsontwikkeling plaatsvindt tijdens deze belangrijke en vormgevende tienerjaren. De adolescentie, het ontwikkelingsstadium tussen de kindertijd en de volwassenheid is een tijd van grote fysieke, cognitieve en sociale veranderingen. "Adolescence is among the most confusing periods in the lifespan, largely because it is when we start to doubt whatever our parents taught us while we struggle with finding something new to hold onto and guide us through life. In other words, a process known as identity formation starts in adolescence. Contemporary psychological research on identity was initiated by Erikson (1950, 1968), who described identity formation as a search for a new sense of sameness and continuity in order to avoid role confusion. Forming a stable identity is important, because role confusion might manifest itself in the form of "delinquent and outright psychotic episodes" (Erikson, 1950)."206

De identiteit van jongeren wordt niet alleen gevormd door interne factoren, maar ook door externe factoren zoals hoe tieners zichzelf definiëren in relatie tot hun leeftijdsgenoten, school, familie en sociale omgeving: "The term identity not only includes how teens view themselves but also the groups they're a part of. In this sense, there are internal and external factors that form identity, including those which teens do and do not have control of. There are some aspects of identity that are made up of how teens define themselves in relationship to their peers, school, family, and social environments."207

Verzoeker vervolgt:

"iii. Toegepast op verzoekers profiel

Verzoeker zal niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen en zal aanzien worden als iemand die effectief veranderd is. Het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer t.o.v. zijn omgeving is reëel. In de EUAA richtlijnen van januari 2023²⁰⁸ formuleerde het Europees Asielagentschap een aantal risicobepalende omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij terugkeer, en die hier relevant zijn. De volgende elementen maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een vestiging in zijn regio van herkomst:

a) het gebied van herkomst: Verzoekers familie (allen pashtunen) is oorspronkelijk afkomstig uit het dorp Lamatay Sahak, district Qarghayi, gelegen in de provincie Laghman, hetgeen ruraal gebied is. 209

b) Leeftijd:

Verzoeker verliet Afghanistan op 15-jarige leeftijd. Hij kwam in België aan op slechts 16-jarige leeftijd. Ondanks dat hij een deel van zijn vormende jaren in Afghanistan doorbracht, bevindt hij zich dus middenin de puberteit, die door Uw raad wordt omschreven als een belangrijke fase in de ontwikkeling als adolescent waarin jongeren sterk beïnvloedbaar zijn door externe invloeden in de omgeving (RvV arrest van 24 mei 2023 nr. 289 267, p 19). Als minderjarige is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan

c) Duur van het verblijf in een westers land:

Verzoeker verliet Afghanistan midden 2021 als 15-jarige. In november 2021 kwam hij als 16-jarige aan in België. Sindsdien verblijft hij onafgebroken in België. Doordat het om vormende jaren gaat, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Verzoeker is na de machtsovername van de Taliban gevlucht, maar heeft ingevolge zijn verblijf in België en de blootstelling als puber aan een vrije samenleving, zijn voeling met Taliban-Afghanistan, als die er ooit al zou zijn geweest, verloren. Verzoeker zal opvallen. Zijn huidige leefomgeving waaraan hij in volle puberteit wordt blootgesteld en die haaks staat op de maatschappij waarin hij in Afghanistan zou moeten functioneren, maakt dat zijn mogelijkheden als minderjarige puber om 'het spel' mee te spelen drastisch worden verkleind. 208

De parameters van EUAA zijn niet exhaustief. In het geval van verzoeker moet eveneens met de volgende elementen rekening gehouden worden, die maken dat het risico omwille van (toegeschreven) verwestering bij hervestiging reëel is:

d) Verzoekers leven en gewoontes in België:

Verzoeker is 2 jaar geleden aangekomen in België als 16-jarige NBMV. Hij heeft zich al goed aangepast aan de Belgische waarden en normen. Hij woont bij zijn pleegvader H. in Antwerpen. Zijn pleegvader woont al

meerdere jaren in België en heeft zich ook al goed geïntegreerd in de Belgische samenleving. H. heeft steeds in België gewerkt. Eerst in een winkel, dan in een restaurant en nu in een fabriek. Hij moet daar laden en lossen.

Uw Raad heeft in een gelijkaardige context het volgende gesteld: "Verzoeker verblijft in het gezin van zijn broer, dat als pleeggezin werd erkend door verzoeker vanaf 15 februari 2021 (...). Uit de stukken die werden neergelegd met betrekking tot dit gezin blijkt dat verzoekers broer een beroepsopleiding voltooide en momenteel als loodgieter werkt en als keukenhulp in een restaurant en verder ook bij zijn aankomst in België het parcours van anderstalige nieuwkomers heeft doorlopen. Verder wordt ook een kopie van het inburgeringscontract van zijn echtgenote neergelegd. Er kan worden aangenomen dat, zeker gelet op het gegeven dat verzoekers broer al 10 jaar in België verblijft en zich hier heeft geïntegreerd, verzoeker in een omgeving opgroeit waarin zijn integratie in de Belgische samenleving verder wordt gestimuleerd. Dit blijkt ook uit het traject dat verzoeker sinds zijn aankomst in België heeft afgelegd en voorzet." (RvV nr. 288 762 van 9 mei 2023)

Verzoeker zelf heeft OKAN school gevolgd vanaf januari 2022 (stuk 2). Hij heeft zijn OKAN succesvol afgerond in juni 2023. Zijn medestudenten getuigen tevens over zijn motivatie op school en zijn respectvol karakter (stuk 3). Vanaf september 2023 zal hij beroepsonderwijs volgen in automechanica of elektriciteit. In zijn vrije tijd doet verzoeker aan worstelen en fitness.

Ook heeft verzoeker een zeer vlotte omgang met meisjes en vrouwen in het algemeen, zowel in België als tijdens zijn reis naar hier. Verzoeker gaat immers vriendschappen aan ongeacht gender, afkomst en cultuur. Uit de foto's die verzoeker toevoegt aan dit verzoekschrift blijkt dat hij vlot (fysiek) contact kan hebben met westerse meisjes, die door de Taliban zouden worden weggezet als ongelovig, hetgeen ver af staat van de gangbare gendervoorschriften in Afghanistan (stuk 4). Ook met zijn vrouwelijke leerkrachten gaat hij op een zeer joviale manier om. Daarbij heeft verzoeker gedurende 10-11 maanden een relatie gehad met een Afghaanse meisje.

Hij verwijst hierbij naar het arrest van uw Raad nr. 286 027 van 13 maart 2023 waarin de asielzoeker in kwestie werd erkend als vluchteling: "Dit uit zich in verzoekers geval, onder meer, in het gegeven dat hij, als jongeman, deelneemt aan een project van begeleid zelfstandig wonen in een gebouw dat gemengd wonen tussen jonge mensen toelaat. Verzoeker geeft daarmee blijk van een openheid ten aanzien van westerse waarden en normen, waarbij een strikte scheiding tussen mannen en vrouwen voor hem niet (langer) aan de orde is. Voorts heeft verzoeker openlijk een relatie van twee jaar met een Belgisch meisje, dat ouder is dan hij en dat net als hij in hetzelfde gebouw op zelfstandige wijze woont. Hiermee geeft verzoeker door zijn gedragingen aan een vrijere omgang met vrouwen te hebben dan gebruikelijk is in Afghanistan en relaties buiten het huwelijk aan te knopen. (...) Dit zijn bewuste keuzes die voor een Afghaanse jongen zeer opvallend zijn en sterk afwijken van de normen in de huidige strikt conservatieve en extreme patriarchale samenleving onder het talibanregime."

Het is voor verzoeker erg moeilijk, zonet onmogelijk, om in te schatten in welke mate hij uiteen is gegroeid met het milieu dat hij kende in Afghanistan in zijn jeugd, en in welke mate hij veranderd is ten opzichte van de persoon die hij in Afghanistan was. Dit is te meer het gevolg van de organische wijze waarop zijn integratie hier plaatsvond. Hij kwam terecht in een vertrouwde omgeving, in casu zijn pleegvader H., en werd door hem op sleeptouw genomen en ondergedompeld in een vrije samenleving. Het is bijgevolg een moeilijke denkoefening om te bepalen hoe men verschilt van de persoon die men was geweest als men gewoon in Afghanistan verder was opgegroeid. Bovendien kan verzoeker, die Afghanistan ten tijde van de Talibanovername heeft verlaten, vanuit België moeilijk inschatten hoe zijn veranderde mens- en maatschappijbeeld door de lokale afdeling van de Taliban in zijn regio van herkomst gepercipieerd zal worden. Wat wel vaststaat is dat hij in het oog zal springen omdat hij zich gewoontes en gedragingen heeft eigengemaakt die uit den boze zijn in Taliban-bestuurd Afghanistan. Verzoeker is niet in staat om zich aan te passen aan de spelregels van de Taliban, hij is niet in staat om te beseffen hoe hij zelf 'anders' is dan vroeger, en hij is zeker niet in staat om te beseffen dat hij moet opletten hoe hij zich gedraagt in Afghanistan, ook in de allerkleinste details. De (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de westerse cultuur zal het voor verzoeker bijzonder moeilijk maken om te aarden in Afghanistan, en daardoor zal de Afghaanse gemeenschap, de Taliban en ISKP zich afvragen of hij niet 'besmet' is geraakt door het verblijf in het westen. Verzoeker heeft om deze reden bescherming nodig."

Verzoeker bespreekt nog het talibanbestuur en de implicaties daarvan voor Afghaanse burgers.

In een tweede onderdeel licht verzoeker de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan toe.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken toe:

- stuk 2: schoolbewijzen;
- stuk 3: getuigenverklaringen medestudenten;
- stuk 4: bewijzen vrije tijd.

3. Aanvullende nota's

3.1 Op 25 september 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij hij nieuwe elementen wenst voor te leggen met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Hierbij verwijst hij naar, al dan niet met een consulteerbare weblink:

- HvJ 21 september 2023, C-151/22;
- Rawadari, The Afghanistan Mid-Year Human Rights Situation Report January-June 30 2024, augustus 2024;
- Radio Free Europe, The Azadi Briefing: Thousands Of Afghans Detained By Taliban's Morality Police', 23 augustus 2024;
- AFGHAN ANALYST NETWORK, The Propagation of Virtue and Prevention of Vice Law, translated into English;
- OHCHR - UN Office of the High Commissioner for Human Rights: New morality law affirms Taliban's regressive agenda, experts call for concerted action, 30 August 2024;
- UNAMA, De Facto Authorities' Moral Oversight in Afghanistan: Impacts on Human Rights, juli 2024;
- The Special Rapporteurs, Independent Experts and Working Groups, Special Procedures of the Human Rights Council, International community must not normalise Taliban rule in Afghanistan, 14 August 2024;
- UNHCR, MENSEN OP DE VLUCHT EN STAATLOZEN BETER BESCHERMEN EN INTEGREREN IN BELGIE EN DAARBUITEN - UNHCR-memorandum in het kader van de Europese, federale en regionale verkiezingen van 2024;
- NANSSEN, Nansen Note 3-23, Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan, November 2023;
- EUAA, Afghanistan Country Focus, December 2023;
- CEDOCA, Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;
- Rawadari, "Intimidation, Repression And Censorship: The Status of Access to Information and Freedom of Expression in Afghanistan", 1 mei 2024,

Verder legt verzoeker bewijzen van integratie voor, met name

1. schoolattesten;
2. coaching VDAB;
3. getuigenverklaring GATAM vzw;
4. werkbewijzen;
5. getuigenverklaring Jongerenwerking;
6. deelname animatorcursus Tumult vzw;
7. getuigenverklaring voogd;
8. getuigenverklaring pleegzorgbegeleiding;
9. integratiebewijzen neef;
10. foto's

Hij stelt hierbij:

"Verzoeker is ondertussen meer dan 3 jaar weg uit Afghanistan. Verzoeker kwam als 16-jarige in november 2021 aan in België. Sinds schooljaar 2024-2025 zit hij in het 1e leerjaar van de 2e graad aanloop Bandenmonteur dual DBSO aan de Tectum Duaal, Stedelijk Onderwijs te Antwerpen (stuk 1). Momenteel volgt hij 4 dagen per week les. Op korte termijn zal hij 2 lesdagen op school volgen en 3 praktijkdagen op de werkvloer. Hij werd gecoacht door VDAB om een richting te vinden die bij hem past (stuk 2). Hij wilt later namelijk graag politieagent of automechanicien worden. Hij werd tevens gecoacht door Gatam vzw.

Zijn trajectcoach was zeer enthousiast over zijn vooruitgang: "Op dat moment was hij net begonnen met het leren van Nederlands, maar hij was altijd zeer geïnteresseerd en deed zijn best om alles te begrijpen wat werd verteld. Onlangs heb ik hem weer gesproken binnen het jeugdwerk en ik was aangenaam verrast door zijn vooruitgang in het Nederlands. Hij vertelde me over zijn school, hoe het ging met zijn begeleidster en vroeg ook hoe het met mij ging. S. zag er even blij en vol enthousiasme uit als toen ik hem in november leerde kennen, alleen dit keer was hij degene die het gesprek leidde." (stuk 3).

Verzoeker combineert school met een studentenjob. Hij werkt bij Pizza Service Antwerpen sinds juli 2024. Tijdens de zomermaanden werkte hij quasi elke dag. Sinds september werkt hij nog 1 à 2 dagen per week (stuk 4). Zijn taken zijn divers: pizza bakken, opdienen, opruimen, etc.

Hij wordt ook begeleid door de ACM-Jongerenwerking van CAW Antwerpen sinds november 2023. Hij neemt deel aan vele activiteiten van deze jongerenwerking.

Zijn begeleidster benadrukt de verantwoordelijkheidszin en maturiteit van verzoeker, zijn respect voor de vrouwen en zijn niveau Nederlands: "S. wil naast informatie ook een bezigheid hebben buiten de schooluren, en hij vertoont interesse in het activiteitenaanbod van PSC. Hij neemt verschillende keren deel. Zo is hij aanwezig op de activiteiten schaatsen, samen eten, de filmavond en de Iftar in de Roma, neemt hij deel aan het spel rond geluk en aan de verschillende activiteiten die worden georganiseerd samen met studenten van de AP- en KDG-hogeschool. S. wil buiten onze werking ook graag deelnemen aan het aanbod van andere organisaties en zich engageren, en schrijft zich in voor de animator-cursus van Tumult. Deze cursus vindt plaats in de paasvakantie en duurt een week. Hij leert er veel bij en maakt er nieuwe vrienden. In de zomer

zal hij als stage enkele kampen van Tumult voor kwetsbare kinderen mee begeleiden en zo zijn certificaat als animator kunnen behalen. Naast de activiteiten, komt S. ook regelmatig naar onze open inloop, op eigen initiatief, wanneer hij vragen heeft of andere jongeren wil ontmoeten. (...) Hij is een attente, goedlachse, vriendelijke jongen, met respect voor de ander, en in he bijzonder voor mezelf en andere vrouwelijke collega's en vrijwilligers. Het is voor S. een evidentie om met iedereen om te gaan en in contact te treden. Zoals ook andere jongeren, is S. een jongen met veel vragen over zijn situatie, wil hij zijn leven actief vastnemen, zichzelf informeren en vooruit geraken. Daarbij maakt het voor hem niet uit wie er tegenover hem zit, welke achtergrond deze persoon vertegenwoordigt, als dit maar een persoon is die naar hem luistert en ondersteunt. S. is voor zijn nog jonge leeftijd al erg matuur. Het wegvallen van zijn voogd maakt dat hij plots alles alleen diende te doen en op te volgen, en dit doet hij ook. Hij komt op eigen initiatief informatie vragen, en neemt dan ook de zaken zelf in handen. Dit getuigt van een verantwoordelijkheidszin die opmerkelijk is voor zijn jonge leeftijd. Onze contacten verlopen steeds in het Nederlands." (stuk 5)

Tijdens zijn vrije tijd gaat verzoeker wandelen in de natuur, naar de fitness, speelt hij cricket of voetbal in het park en neemt hij deel aan activiteiten van Tumult vzw en ACM-Jongerenwerking. Hij nam deel aan de animatorcursus van Tumult vzw en zal spoedig aan de animatorstage beginnen (stuk 6). Verzoeker wilt dus graag animator in het jeugdwerk worden. Hij begeleidt en speelt graag met jonge kinderen. Hieromtrent merkt verzoeker graag op dat Uw Raad een asielzoeker met een gelijkaardig profiel als verzoeker heeft erkend als vluchteling in arrest nr. 283 674 van 20 januari 2023 en de volgende zaken heeft bemerkt: "...".

Verzoekers voormalig voogd, dhr. D.V.O, die verzoeker sinds april 2022 kent, getuigt over de positieve evolutie die zijn pupil heeft doorlopen sinds zijn aankomst in België en over het feit dat hij een harde werker is: "Bij aanvang verbleef hij in het asielcentrum te Broechem maar al heel snel vroeg hij mij of hij niet bij zijn neef H. kon wonen in Antwerpen. Neef H. is erkend vluchteling en meerderjarig. Na een paar gesprekken starten we de procedure op bij pleegzorg. Neef H. werd aangespeld als pleegouder en dit was voor S. een zeer goede stap. Hij begon stilaan te ontdooien en kon al snel in Antwerpen naar de Okan school. S. gaat graag naar school en is behoudens ziekte nooit afwezig? De Nederlandse taal onder de knie krijgen is zeer moeilijk voor S. maar toch deed hij zijn best. Tijdens de oudercontacten hoorden we alleen maar positiefs. In zijn dagelijkse leven tracht S. zich netjes te gedragen en de moeilijke regels in ons land te respecteren. Hij is zeer behulpzaam en dat kon ik telkens ervaren ik bij hem op bezoek ging. Altijd vriendelijk en goedlachs werd ik ontvangen met thee, fruit, noten en koekjes. Toch bleef communiceren met hem moeilijk omdat hij geen prater is. Dat heeft ook zeker gespeeld in de interviews bij DVZ en het CGVS. Jongeren die niet mondig zijn en bovendien bedeesd hebben minder kans op een positieve beslissing dan de mondige. Wie het goed kan uitleggen heeft een streepje voor. Voor S. was zijn teruggetrokkenheid een nadeel. Wat heel jammer is. Het zijn net deze jongens die een specifieke aanpak vergen maar daar is geen aandacht voor tijdens de interviews. S. maakt zich grote zorgen over zijn toekomst als hij geen verblijfsvergunning zou krijgen. Hij maakt zich ook grote zorgen over zijn familie in Afghanistan. Het leven is daar niet eenvoudig onder het talibanregime. Doch probeert S. zich verder te integreren in ons landje en doet daarvoor alle mogelijke inspanningen. Als ex voogd hoop ik dat S. de kans krijgt zich verder te ontplooien in ons landje. Hij is een harde werker en wie hem als werknemer ooit in dienst zal nemen krijgt er een werklustige gemotiveerde werknemer bij." (stuk 7)

Ook zijn pleegzorgbegeleiding getuigt als volgt over het traject dat verzoeker heeft afgelegd: "Sinds enkele maanden is er een begeleidingswissel geweest binnen onze dienst en ervaren we de samenwerking met H. en S. als heel positief. Ze spreken zeer open over hun verhaal, hoe het in Afghanistan was en wat dit doet met hen. Ze vinden ook zelf de weg naar onze dienst en andere diensten, zoals het ACM, als ze toch nog vragen hebben over bepaalde zaken. S. is telkens aanwezig tijdens de gesprekken en neemt hier telkens actief deel aan. Hij kan zich tijdens deze gesprekken goed in het Nederlands uitdrukken en begrijpt ook wat wij vanuit onze dienst zeggen. Al deze gesprekken vinden dan ook plaats zonder tolk. Vanuit pleegzorg ervaren we S. als een fijne, sociale, leerrijke jongen. Hij heeft duidelijke doelen voor ogen in België zoals zijn studies en wil hier dan ook alle moeite voor doen. Hij kan daarnaast wel ook spreken over de moeilijkheden zoals de onzekerheid en stress die zijn negatieve beslissing teweeg brengen. Functioneren en integratie: S. verteld heel enthousiast over school. Je merkt dat hij ontzettend hard zijn best hiervoor doet en telkens in orde is met schoolwerk. Hij geeft zelf aan graag iets van marketing te gaan studeren of om bij de politie te gaan werken. Je merkt dat S. zijn weg in België gevonden heeft. Hij verteld vaak over zijn sociale contacten die hij gemaakt heeft via school en via zijn neef. Daarnaast weet hij zelf ook voor welke vragen hij bij wie terecht kan. Hij handelt hier zeer zelfstandig in. Tijdens de gesprekken tussen de dienst voor pleegzorg en S. spreekt hij telkens zeer enthousiast over België. Hij is hier zeer graag en staat ervoor open om nog meer over België te leren. Gezinsband: De band tussen S. en H. is een warme familieband. De jongens zijn het gewoon om samen te wonen en hebben hun eigen weg hierin gevonden. Ook wanneer er spanningen zijn, lukt dit nadien om samen over te spreken. Ze geven onze dienst ook voldoende ruimte om een kijk te krijgen in hun leven en huishouden." (stuk 8)

Zoals zijn begeleiding aangeeft, wordt verzoeker mee wegwijs gemaakt in België door zijn neef H. , die al 7-8 jaar in België woont. H. werkt in de Kringloopwinkel. Voorheen werkte hij bij Kunnig in Hoboken en in een restaurant. Hij behaalde ook Nederlands 1.2 en een inburgeringsattest (stuk 9).

Uw Raad heeft in een gelijkaardige context het volgende gesteld: "(...)" (RvV nr. 288 762 van 9 mei 2023)

Verder worden er nog heel wat foto's voorgelegd van verzoeker in zijn vrije tijd: met vrouwen, kinderen, vriendinnetjes, begeleiders, selfies, etc (stuk 10). De personen op de foto's zijn van diverse origine en geloofsovertuigingen, waaruit blijkt dat hij zich erg comfortabel voelt in een Westerse context, en met meisjes van zijn eigen leeftijd, hetgeen erg moeilijk zou liggen voor de Taliban. Tot slot praktiseert verzoeker zijn religie niet meer serieus. Hij heeft sinds begin 2023 geen moskee meer bezocht. Hij bidt onregelmatig, enkel wanneer hij tijd vindt. Hij mag alvast niet bidden op school en tijdens het werk."

Verzoeker licht vervolgens nog de onmogelijkheid om reisdocumenten te verkrijgen toe en de risico's die ermee gepaard gaan.

3.2. Op 30 september 2024 maakt verzoeker overeenkomstig voormeld wetsartikel een aanvullende nota over waarbij hij drie getuigenverklaringen van OKAN-leerkrachten en begeleiders voegt.

Hij stelt dat ze nog volgende lovende woorden over hem hebben:

"Wij leerden S. 1,5 jaar (pasen 2022) geleden in onze OKAN school. Een beleefde, vriendelijke jongen die vanaf het begin duidelijk maakte wat zijn ambitie was: Nederlands leren en zo snel mogelijk integreren. Sinds die eerste dag is hij altijd gemotiveerd gebleven. Door hard te werken boekte hij erg goede vooruitgang. S. wil niet alleen de Nederlandse taal machtig worden op onze school, hij stelt zich ook steeds op als bemiddelaar bij conflicten. Zijn aanwezigheid in de klas komt de sfeer steeds ten goede. Hij helpt zijn vrienden en klasgenoten wanneer ze het moeilijk hebben. Hij staat open voor iedereen op onze school! Ondanks zijn moeilijke situatie is hij altijd beleefd, rustig en vooral vrolijk. S. s glimlach is aanstekelijk. Hij droomt luidop van een normaal leven in ons land. Het is een hulpvaardige en hardwerkende jonge man. S. is ondertussen ingestapt in een traject bij de VDAB om uit te zoeken waar hij, via opleidingen, op de arbeidsmarkt kan terechtkomen. Hij is duidelijk gemotiveerd om te investeren in zijn toekomst."

"Hij is heel erg bezig met zijn toekomst, hij droomt ervan politie te worden maar begrijpt dat dat niet helemaal realistisch is dus hij is op zoek naar een geschikte opleidingen bij de VDAB en naar manieren om zijn leven hier uit te bouwen. Daarom wilt hij zo goed mogelijk Nederlands praten, hij begrijpt het belang daarvan. De wil is er alvast maar de onzekerheid van de asielprocedure belemmert hem daar sterk in. S. is geïnteresseerd in ons land en onze maatschappij. Hij heeft al verschillende plekken in België bezocht, stelt veel vragen over dingen die nieuw zijn voor hem. S. wil echt integreren en droomt luidop van een normaal leven in ons land met verdere studies en een goede job. S. is een zelfstandige, hulpvaardige jongeman. Op school zullen we nooit iets twee keer aan hem moeten vragen. Hij helpt zijn klasgenoten en vrienden wanneer zij het moeilijk hebben en speelt zelfs geregeld voor tolk als ze iets moeilijk uitgelegd krijgen of niet begrijpen. Ook buiten de school toont S. inzet en wil om ergens te geraken. Wij hebben S. het afgelopen jaar enorme stappen zien zetten en geloven dat hij de komende jaren nog veel meer kan bereiken. Hij voelt zich duidelijk goed in België en zet zich echt in om zijn leven hier op orde te kunnen krijgen."

"Je bent een toffe gast, je wilt vooruit en doet het goed in onze klas. Je bent gemotiveerd, kan zelfstandig werken en als je studeert, behaal je mooie resultaten. Je toont interesse in alle vakken en werkt goed mee. Bij LO blink je uit als leider van de opwarmingsoefeningen en ook bij PO maak je leuke dingen."

3.3. De verwerende partij maakt op 1 oktober 2024 overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Hij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan: Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsvername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van februari 2024.

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden

met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast; (b) met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Geneve tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van boven-bedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift, aanvullende nota's en ter terechtzitting een vrees aan voor de taliban als terugkeerder uit Europa en wegens zijn verblijf in Europa. Hij vreest bij een terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een toegeschreven / gepercipieerde verwestering. Verzoeker benadrukt dat hij in Europa, in casu België, is toegekomen als minderjarige en wijst op zijn verblijf alhier, waar hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren heeft doorgebracht. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Er is dus nood aan een toekomstgerichte beoordeling van de vervolgingsvrees wegens verzoekers verblijf in Europa. Het is immers een algemeen principe dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

De Raad stelt hierbij vast dat de bestreden beslissing reeds dateert van 27 juli 2023. In het kader van een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden, is de Raad verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16 *Alheto*, pt. 105-106, 118).

De Raad is daarom van oordeel dat in deze het onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming moet gebeuren in het licht van recente en relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, van de meest

recente landeninformatie inzake de huidige situatie in Afghanistan en verzoekers volledige en huidige individuele omstandigheden.

5.3. Vooreerst benadrukt de Raad hierbij, zoals verzoeker aangeeft in zijn aanvullende nota van 25 september 2024, dat heden rekening moet worden gehouden met de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake de interpretatie van de begrippen politieke overtuiging en behoren tot een specifieke sociale groep.

Beschermingsverzoeken gebaseerd op een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen immers verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Er is heden rechtspraak van het Hof die meer verduidelijking geeft omtrent de uitlegging van deze vervolgingsgronden en die dateert van na de bestreden beslissing.

In dit verband wordt het volgende aangestipt.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft over een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, *Migracijos departamentas*, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip 'politieke overtuiging' vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens "enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land" (HvJ 21 september 2023, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, pt. 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofs-overtuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 63 en HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ 29 mei 2018, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, pt. 44, en HvJ 10 juli 2018, C-25/17, *Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, pt. 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag "dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormen bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden

aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, pt. 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 34). Krachtens artikel 10, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn maakt het daarbij niet uit of de verzoeker in werkelijkheid de godsdienstige, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem of haar door de actor van vervolging worden toegeschreven.

Het Hof oordeelde ook dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn maar kan in voorkomend geval ook worden opgevat als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, pt. 51-52). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat ook mannen, daaronder begrepen minderjarige mannen, in die omstandigheden kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep en dat dergelijke vereenzelving ook voor hen kan worden opgevat als een grond van vervolging omwille van religieuze of politieke overtuigingen.

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, pt. 48-50 en 54-55), redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek mutatis mutandis ook is vereist in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4. Zoals reeds aangehaald, moet verzoekers nood aan internationale bescherming ook worden onderzocht in het licht van actuele en objectieve landeninformatie inzake zijn land van nationaliteit en rekening houdend met zijn individuele omstandigheden. Op basis van de actuele en objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan in dit verband volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Hibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername in augustus 2021 gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie evolueert naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt zij daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder zijn laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kaboel verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van taliban-verantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om te worden begeleid door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kaboel (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding

gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel op mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van het aantal lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode van 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode van juli tot september 2023 (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt gecontroleerd door leden van de MPVPV, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 20). Volgens dr. Schuster hebben de taliban sociale mediaprofielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media- netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah

Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *“geloofsethiek en denkwijze”* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 december 2021 in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51). Niettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *“Afghanistan – taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *“Afghanistan: targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in het land waarnaar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machts-overname door de taliban”* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *“verwesterd”* worden gezien, kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als *“verraders”* of *“ongelovigen”*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, blijkt uit de voorliggende objectieve landeninformatie heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Of een Afghaan verwesterd is of als verwesterd zal worden beschouwd, is afhankelijk van individuele elementen die in beginsel door verzoeker moeten worden aangereikt. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA Country Guidance wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 57-61).

5.5. Ten slotte moet verzoekers huidige persoonlijke situatie en individuele omstandigheden in acht worden genomen.

In casu wordt niet betwist dat verzoeker, geboren in mei 2005, kort na de machtsovername door de taliban, Afghanistan heeft verlaten op vijftienjarige à zestienjarige leeftijd in 2021, waarna hij ongeveer vijf maanden later als niet-begeleide minderjarige in België is aangekomen in november 2021.

Bij aankomst in België diende hij op 22 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in en kreeg hij toen, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen.

Momenteel is verzoeker negentien jaar oud, is hij langer dan drie jaar afwezig uit Afghanistan en verblijft hij inmiddels ook meer dan drie jaar in België.

In de mate dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan opgroeide in de Afghaanse gebruiken, waarden en normen zoals ze bestonden voor de machtsovername door de taliban en als vijftienjarige daar deels door was gevormd, heeft hij heden echter ook een zeer belangrijke periode in zijn vormende jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, in Europa doorgebracht. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België speelde een groot deel van verzoekers puberteit en adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, zich af in België, een geseculariseerde samenleving.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit de stukken van het administratief dossier, het verzoekschrift en de gevoegde stukken, verzoekers aanvullende nota’s en de verklaringen ter terechtzitting wat volgt.

Verzoeker heeft sinds zijn aankomst in België onderwijs gevolgd. Hij heeft OKAN onderwijs gevolgd vanaf januari 2022. Momenteel volgt verzoeker via duaal leren bij de VDAB en Gatam een opleiding tot bandenmonteur bij het stedelijk onderwijs. Heden volgt hij 4 dagen per week les, daarna zal hij 2 lesdagen op school volgen en 3 praktijkdagen op de werkvloer. Hij wordt gecoacht door de VDAB en Gatam. Zijn droom is evenwel om politieagent te worden, mocht hij de Belgische nationaliteit verkrijgen. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker met zijn verschillende begeleiders een traject heeft uitgetekend om via de opleiding bandenmonteur vervolgens een opleiding automechaniek te volgen (stuk 2 bij het verzoekschrift; stukken 1 tot en met 3 bij eerste aanvullende nota).

Het team OKAN verklaart dat verzoeker zich op school steeds opstelt als bemiddelaar bij conflicten en dat zijn aanwezigheid in de klas de sfeer ten goede komt. Hij wordt beschreven als hulpvaardig, beleefd en rustig. Zijn klastitularis geeft aan dat verzoeker geregeld tolk speelt voor zijn klasgenoten als ze iets moeilijk uitgelegd krijgen of niet begrijpen. De klassenraad geeft aan dat verzoeker mooie resultaten behaalt (stukken bij tweede aanvullende nota).

Ter terechtzitting blijkt verzoeker zich in het Nederlands te kunnen uitdrukken. De verschillende getuigenverklaringen bevestigen dat verzoeker zich communicatief in het Nederlands kan uitdrukken.

Zijn ex-voogd verklaart in een brief dat verzoeker een stille jongen is, die zich netjes gedraagt en de regels tracht te respecteren. Zijn teruggetrokkenheid is soms een nadeel maar hij is zeer behulpzaam en doet alle mogelijke inspanningen om zich te integreren. Zijn voogd deelt mee dat verzoeker altijd naar school gaat en nooit afwezig is, behalve bij ziekte. Tijdens oudercontacten hoorden ze enkel positieve zaken over verzoeker (stuk 7 bij eerste aanvullende nota).

Verzoeker werd in het kader van pleegzorg geplaatst bij zijn neef H. die al acht jaar erkend vluchteling in België is. De pleegzorgbegeleider geeft in een brief van 15 mei 2024 mee dat de samenwerking met H. en verzoeker heel positief wordt ervaren, waarbij de gesprekken, wegens het gegeven dat beiden zich goed in het Nederlands kunnen uitdrukken, zonder tolk verlopen. De pleegzorgbegeleider verklaart dat verzoeker een fijne, sociale en leergierige jongen is, met duidelijke doelen voor ogen waarvoor hij alle moeite doet. Hij is enthousiast over school, heeft zijn weg gevonden in België, met veel sociale contacten, en handelt zeer zelfstandig. Er is een warme familieband tussen H. en verzoeker. Verzoeker deelt ter terechtzitting mee dat zijn neef nu in een kringwinkel werkt. Uit de stukken blijkt dat zijn neef NT2 volgde alsook een inburgeringscursus (stukken 8 en 9 bij eerste aanvullende nota).

In een brief van 17 mei 2024 verklaart een medewerker van het CAW en een jongerenwerker van het PSC dat verzoeker sinds eind november 2023 bij hen werd aangemeld. Verzoeker nam deel aan het activiteitenaanbod van het PSC, zoals schaatsen, samen eten, de filmavond en iftar in de Roma, een spel rond geluk. Hij nam ook deel aan verschillende activiteiten georganiseerd met studenten van de AP- en KDG hogeschool. Verzoeker heeft zich ook ingeschreven voor een animator-cursus van Tumult van een week gedurende de paasvakantie. Een bewijs van deelname ligt voor. In een brief deelt de instructeur van de animatiecursus mee dat verzoeker veel heeft bijgeleerd en dat hij wordt uitgenodigd om mee op kamp te komen als startanimator om volgend jaar zijn certificaat als animator te kunnen halen.

Volgens de brief van 17 mei 2024 komt verzoeker naast de activiteiten ook regelmatig naar de open inloop wanneer hij vragen heeft of andere jongeren wil ontmoeten. De werking is er voor jongeren tot 25 jaar, er nemen zowel jongens als meisjes deel, met verschillende origines en culturele achtergronden, geloofsovertuigingen, seksuele oriëntaties. De contacten onderling verlopen respectvol en constructief. Verzoeker past in deze positieve dynamiek en hij is zeer attent tegenover vrouwelijke collega's en medewerkers. Er wordt getuigd dat het voor verzoeker een evidentie is om met iedereen om te gaan en in contact te treden. Verzoeker wordt omschreven als matuur, initiatiefvol met verantwoordelijkheidszin. Ten slotte werd meegegeven dat alle gesprekken in het Nederlands verlopen, hetgeen bewonderens-waardig is daar de gesprekken handelen over administratie, complexe regelgeving en procedures (stukken 5 en 6 bij eerste aanvullende nota).

Verzoeker voegt talrijke foto's toe waarop hij zowel in schoolcontext als in een sociale omgeving te zien is. De foto's geven blijk van ruime sociale contacten en vriendschappen met jongens en meisjes van verschillende achtergronden, culturen en overtuigingen, contacten met zijn begeleiders allerhande, en het ondernemen van verschillende activiteiten, zoals een uitstap naar het KMSKA of het MAS, waarbij verzoeker zich zeer comfortabel en op zijn gemak toont (stuk 4 bij verzoekschrift en stuk 10 bij eerste aanvullende nota). Zijn medestudenten getuigen over zijn motivatie op school en zijn respectvol karakter (stuk 3 bij het verzoekschrift).

Verzoeker verricht in zijn vrije tijd studentarbeid en legt een arbeidsovereenkomst-student bij als koerier voor een pizzalieferingsbedrijf alsook loonbrieven (stuk 4 bij eerste aanvullende nota).

Ter zitting verklaart verzoeker, net zoals in het verzoekschrift, dat hij in België een relatie heeft gehad met een Afghaans meisje. Hij wordt ter zitting vergezeld door vijf vrienden.

Verzoeker verklaart verder aan fitness te doen in de Basic Fit en in zijn vrije tijd naar het PSC te gaan om spelletjes doen, soms met lagere schoolkinderen. Hij wil graag animator in het jeugdwerk worden.

Verzoeker heeft maandelijks contact met zijn ouders, met wie het niet zo goed gaat. Hij vertelt dat zijn kleine zus van 12 jaar niet meer naar school kan omdat deze gesloten is, wat hij niet goed vindt. Verzoeker benadrukt dat hij in België vrij kan leven, sinds juni 2023 de moskee niet meer bezoekt, onregelmatig bidt maar nog wel de ramadan volgt.

5.6. Uit het geheel van de voormelde verklaringen en voorliggende documenten blijkt dat verzoeker zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, onderwijs volgt, hier werkt, een sociaal netwerk heeft opgebouwd in

België, zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving, werd blootgesteld aan diversiteit en sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige gedurende al die tijd onmiskenbaar is ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid.

Zo uit verzoekers scholing, werkervaring en activiteiten in België als dusdanig niet kan worden besloten dat hij is verwesterd, moet wel worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onvermijdelijk werd en wordt geconfronteerd met een Europese manier van leven alsook met gedragingen en opvattingen die door de taliban als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd. Dit alles vond en vindt plaats tijdens zijn (sociale) ontwikkeling als minderjarige en adolescent, een cruciale levensfase waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. De jaren van de pubertijd en adolescentie vormen immers een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit in casu voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn tewerkstelling, zijn vrijetijdsbesteding en sociale activiteiten, zijn dagelijkse contacten met (Belgische) leeftijdsgenoten, diverse sociale contacten alsook het zich eigen maken van één van de landstalen. Bovendien moet rekening worden gehouden met het gegeven dat verzoeker school heeft gelopen in het Westerse onderwijssysteem dat onder vuur is komen te liggen in Afghanistan.

Gelet op de pleegzorg door zijn neef, bij wie verzoeker inwoont, kan ook worden aangenomen, zeker gelet op het gegeven dat zijn neef hier al meer dan 8 jaar verblijft als erkende vluchteling en zich hier heeft geïntegreerd, dat verzoeker in een omgeving verblijft waarin zijn integratie in de Belgische samenleving verder wordt gestimuleerd. Hij wordt door zijn neef wegwijs gemaakt in België. Dit blijkt ook uit het traject dat verzoeker met ondersteuning van zijn neef in België aflegt.

Wegens zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving, omdat ze haaks staan op het gedachtegoed van de taliban of als afwijkend worden beschouwd in de Afghaanse samenleving. Er kan bijgevolg, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit alles een impact heeft (gehad) op zijn (sociale) ontwikkeling en zijn opvattingen als minderjarige, adolescent en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt. Gelet op verzoekers actieve deelname en blootstelling aan de Belgische samenleving is het ook niet uitgesloten dat hij zich onbewust 'westerse'/Europese gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt.

Zo blijkt uit de goede verstandhouding met zijn vrouwelijke leerkrachten/begeleiders in België en zijn vlotte omgang met meisjes en vrouwen dat verzoeker zich openstelt voor de hier geldende vrijere omgangsvormen tussen mannen en vrouwen en gezag van vrouwen aanvaardt, wat diametraal ingaat tegen de strikte scheiding tussen mannen en vrouwen en de rol van vrouwen in het samenlevingsmodel en visie opgelegd door het huidige talibanregime. Zulks volgt ook uit zijn oprechte en overtuigende verklaring ter terechtzitting dat het niet goed is dat zijn kleine zus van 12 jaar niet meer naar school kan omdat deze gesloten is. Verzoeker geeft hierbij uiting aan een maatschappijvisie die niet strookt met de visie van het huidige talibanregime en de wijze waarop dit regime vorm geeft aan de Afghaanse samenleving.

Verzoekers interesse om zijn certificaat als animator te behalen en met kinderen te kunnen werken, geeft verder aan dat verzoeker zich loskoppelt van het van hem verwachte genderpatroon en geenszins vasthoudt aan de traditionele genderrollen in de Afghaanse samenleving, die na de machtsovername door de taliban nog sterker spelen dan voorheen. Dit is een bewuste keuze die voor een Afghaanse jongen zeer opvallend is en sterk afwijkt van de normen in de huidige strikt conservatieve en extreme patriarchale samenleving onder het talibanregime.

Dit alles kan in belangrijke mate het risico vergroten dat hij, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal opvallen in de lokale gemeenschap en door de lokale talibanleiders zal worden gepercipieerd als verwesterd, dit is aangetast door niet-Afghaanse waarden, niet-islamitische opvattingen, gebruiken, normen en waarden of als beïnvloed door buitenlandse (in casu: Europese) waarden.

Verder is het niet betwist dat verzoeker Pashtou is en afkomstig is uit het dorp Lamatay Sahak, in het district Qharghayi van de provincie Laghman. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een dorp in een rurale omgeving. Er wordt ook nog benadrukt dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dus makkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een

netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 63-65).

Verzoeker zal in geval van terugkeer naar Afghanistan op onontkoombare wijze in contact komen met de taliban, de huidige de facto autoriteit, en worden geconfronteerd met een gewijzigde Afghaanse samenleving. Er moet in deze daarom rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de strikte ideologie van de taliban en de daaruit volgende zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door hen zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Verzoeker heeft hier geen recente ervaring mee. Dat verzoeker nog gelovig is, doet hieraan geen afbreuk. Sinds de machtsovername werden deze regels en normen door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Ze weerspiegelen bijgevolg niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarmee verzoeker is opgegroeid. De politiek-religieuze context in Afghanistan en de vigerende religieuze, morele en sociale regels en normen in het land, met inbegrip van zijn regio van herkomst, zijn sinds zijn vertrek uit zijn dorp dermate ingrijpend gewijzigd en verstrengd dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker niet of onvoldoende vertrouwd is met de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden, het risico loopt zelfs onbewust de vigerende regels en gebruiken te overtreden en hierdoor nog meer in de negatieve aandacht van lokale talibanleiders te komen. Zijn onvertrouwdheid klemmt des te meer gelet op de onvoorspelbaarheid en veranderlijkheid van de regels opgelegd door de taliban als de de facto-autoriteit, de lokale verschillen en verzoekers individuele omstandigheden. In zoverre verzoeker niet meer zou bidden zoals tevoren of anders zou bidden, is het, wegens de zeer traditionele interpretatie van de geloofsleer door de taliban, niet onredelijk te stellen dat bij terugkeer verzoeker zal worden gezien als iemand die niet langer conform de islamitische geloofsleer handelt en dat hij minstens als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer.

Er kan tevens worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd bij vertrek en zijn individuele omstandigheden, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen en gedragingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verhullen of zich er zelfs niet van bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven.

Gelet op het gegeven dat hij een significant deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht daar hij in 2021 als vijftienjarige à zestienjarige uit Afghanistan is vertrokken en dit zeer kort na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 alsook zijn traject, integratie en ervaringen hier in België, is het verder niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote en ernstige moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving. In de mate dat verzoeker enigszins bekend zou zijn met de Afghaanse gebruiken, waarden en normen zoals ze bestonden voor de machtsovername door de taliban, moet immers worden aangestipt dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen die verzoeker bekend zouden zijn. Zoals reeds vermeld, werden deze regels en normen sinds de machtsovername door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Dit taliban-beleid is verder geëvolueerd en verscherpt, met name wordt een zuivering van de Afghaanse samenleving nagestreefd waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de sharia, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Verzoeker, die kort na de machtsovername in augustus 2021 uit Afghanistan is vertrokken, is hiermee niet vertrouwd.

Dit alles kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn regio van terugkeer in Afghanistan en verhoogt bijkomend het risico dat hij, door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze huidige realiteit van verstrengde religieuze en maatschappelijke regels, de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer naar Afghanistan. De vraag of verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, gaat voorbij aan de hierboven geschetste huidige realiteit in Afghanistan en doet geen afbreuk aan het feit dat, gelet op de lange duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn jonge leeftijd bij vertrek, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet vertrouwd is de huidige religieuze, sociale en morele wetten, normen en gebruiken zoals vormgegeven door het huidige talibanbewind, dat nu de de facto autoriteit is in Afghanistan.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat, gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij, hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Gelet op zijn vertrek uit zijn dorp op vijftienjarige à zestienjarige leeftijd, de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn verblijf in België

als niet-begeleide minderjarige sinds november 2021 en zijn sociale ontwikkeling in Europa tijdens cruciale en vormende jaren als puber, adolescent en als jongvolwassene, bestaat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker, zelfs indien hij met behulp van zijn familiaal en sociaal netwerk aldaar inspanningen zou doen om zich aan te passen aan de heersende normen in zijn regio van herkomst bij terugkeer, door de taliban dan wel door zijn lokale gemeenschap zal worden gepercipieerd als een persoon die verwesterd is, dit is aangetast door niet-Afghaanse waarden, niet-islamitische opvattingen, gebruiken, normen en waarden of als beïnvloed door buitenlandse (in casu: Europese) waarden, of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Bovendien kan ook niet worden uitgesloten dat hij in geval van terugkeer door de eigen gemeenschap kritisch zal worden bekeken en mogelijk zal worden geconfronteerd met stigmatisering en discriminatie omwille van zijn verblijf in Europa.

Rekening houdend met het geheel van zijn individuele omstandigheden, kan niet worden uitgesloten dat verzoeker een politieke overtuiging zal worden toegeschreven, die ingaat tegen het gedachtegoed, het beleid en het regime van de taliban. De Raad herinnert eraan dat een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is immers ook kan worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Het is niet mogelijk om met enige zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

5.7. De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan voor de machtsovername door de taliban, zijn individuele omstandigheden, zijn verblijf in België, de verschillende stukken in het rechtsplegingsdossier, zijn verklaringen ter terechtzitting en de voorhanden zijnde landeninformatie over de huidige Afghaanse context onder het talibanregime in aanmerking. In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie, rekening houdend met de onduidelijkheid wat de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan hebben verlaten betreft, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, wordt de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* (p. 147) bijgetreden, met name dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan zou worden beschuldigd. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Aangezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigings-alternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

5.8. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven en stukken, alsook de argumentatie van de verwerende partij, die geen nota met opmerkingen heeft ingediend, niet verder te onderzoeken en te bespreken. De verwerende partij was verder afwezig ter terechtzitting en nam daardoor geen standpunt in met betrekking tot verzoekers aanvullende nota of andere elementen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend vijfentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO